

Arrest

nr. 93 062 van 7 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 28 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, afkomstig uit Lagos en behorende tot de Yoruba etnie. U werd op X geboren in X, Owerri. U ging naar school in Lagos van 1987 tot 2003, waarna u nog een opleiding volgde en examens aflegde voor een hoger diploma. In 2004 werkte u als technisch assistent bij het Federal Technical College. In 2005 werd u zelfstandige, maar na twee jaar ging u aan de slag bij Golden Boy Nigerian Enterprises in Lagos. In het weekend werkte u soms nog op zelfstandige basis. In oktober 2011 leerde u op terugweg van Obalende op de bus een meisje kennen. Z. A. {...} woonde in Idi Araba, niet ver van uw eigen Iga Mushin. Jullie belden elkaar een aantal keer en na ongeveer een maand ontmoette u haar. Nadat jullie enkele maanden met elkaar omgingen, stelde zij voor dat u haar

ouders zouden ontmoeten, die in Bauchi state wonen. U reisde op 23 mei 2012 met Zainab naar een dorpje op 45 minuten (per bus) van Bauchi stad en maakte de volgende morgen kennis met haar ouders. Jullie aten 's morgens samen, rustten uit en aten 's namiddags opnieuw. Tegen een uur of vijf stelde de vader van Zainab u voor om met hem een wandeling te maken en de vrouwen even onder elkaar te laten. U vergezelde hem tijdens een wandeling door het dorp. Op een gegeven moment zei de vader dat hij gisteren zijn vriend vertelde dat Zainab met haar verloofde op bezoek zou komen, en hij stelde voor bij de vriend langs te gaan. De vriend verwelkomde jullie en bood jullie iets te drinken aan. In de drank zat blijkbaar een soort van drugs, want u kon zich plots niet meer bewegen, hoewel u nog wel kon horen en zien. De vader verliet rond half acht de kamer, evenals zijn vriend. U bleef daar de ganse nacht zitten, aangezien u zich niet kon bewegen. De volgende dag, 25e mei, kwam de vriend van de vader terug, de vader zelf zag u niet meer. Er was nog een tweede man bij, die twee koffers bijhad. In de ene koffer zat kleding. Beide mannen haalden de kleding tevoorschijn en keken naar u, alsof ze wilden kijken of het uw maat was. De andere koffer werd ook geopend. U zag niet goed wat er inzat, maar u zag wel draden in verschillende kleuren, dus u dacht dat het een bom zou kunnen zijn. De mannen bleven de hele dag bij u en praatten in hun eigen taal, welke u niet kon verstaan. Wel hoorde u hen af en toe de naam van een kerk noemen. 's Avonds kreeg u opnieuw slaapdrank toegediend. Deze nacht kwam er echter een man de kamer binnen, die u in het Yoruba zei dat u hem moest volgen, wat u ook deed. Hij leidde u door een bos, waar u twee dagen voordien met de vader van Zainab niet was langsgesproken. U probeerde hem in te halen, maar hij bleef steeds voor u uit lopen. Na een uur of drie wandelen zei hij dat u links moest aanhouden en verdween hij. U wist uiteindelijk een autosnelweg te bereiken, en kreeg een lift naar Lagos. Daar aangekomen ging u naar uw oom, aan wie u het hele verhaal vertelde. Uw oom zei dat u niet naar de politie moest gaan, omdat hij dacht dat de mannen u als zelfmoordterrorist wilden gebruiken en dat de politie u verdacht zou vinden. Hij nam u mee om foto's te laten nemen en kwam vervolgens met u mee naar België, waar u op 28 mei 2012 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging te vrezen door de vrienden van de ouders van uw vriendin Z. A. {...} (zie gehoorverslag CGVS p. 6,7,12). U werd twee nachten vastgehouden door een vriend van de vader van Zainab en vreest dat de mensen die hierbij betrokken waren u naar het leven staan (zie CGVS p. 6,7,12).

Bij de vervolgingsfeiten die u aanhaalt kunnen echter de volgende bedenkingen geformuleerd worden.

Het is opvallend dat u erg weinig kan vertellen over de personen en plaatsen die de basis vormen van uw asielaanvraag.

Zo kent u de voornamen van de ouders van uw vriendin niet. Evenmin kent u de naam van het dorpje waar u haar ouders hebt opgezocht en waar zou zijn vastgehouden (zie CGVS p. 9). Nochtans was u al enkele maanden samen met Zainab (zie CGVS p. 8), men mag verwachten dat u dit soort informatie wel kent tegen het moment dat u effectief op bezoek gaat bij de ouders van de vrouw waarmee u dacht te zullen trouwen (zie CGVS p. 9). Uw verklaring dat u pas bij de ouders gearriveerd was en hen niet zomaar kon vragen wat hun naam was overtuigt dus niet. Het feit dat u de naam van het dorpje waar zij woonden niet kende, verklaart u door te stellen dat u Zainab gevolgd bent op de bus naar het dorp en dat de mensen de richting waarin de bus reed hier niet afriepen, zoals ze dat in Lagos doen (zie CGVS p. 9). Echter, uw vriendin had u voorgesteld haar ouders, die meer dan een nacht rijden bij u vandaan woonden, te ontmoeten (zie CGVS p. 6). Men mag verwachten dat u op zo'n moment informeert waar zij wonen en dat u, vooraleer effectief te vertrekken, zich op de hoogte stelt van de eindbestemming van jullie reis. Ook beweert u dat de man bij wie u werd vastgehouden, een vriend van de vader van Zainab (zie CGVS p. 6), nooit aan u werd voorgesteld, waardoor u dus ook zijn naam niet weet (zie CGVS p. 9). Het is eigenaardig dat de vader van uw vriendin de moeite zou doen u kennis te laten maken met een vriend van hem, maar vervolgens jullie beiden niet aan elkaar zou voorstellen. Dit gebrek aan details maakt dat uw asielrelaas weinig doorleefd overkomt.

Uw gehele verblijf bij de vriend van Zainabs vader en ook uw daaropvolgende ontsnapping komen erg vreemd over. U stelt dat dat u gedrogeerd werd door de drank die u aangeboden kreeg, waardoor u niet meer kon bewegen (zie CGVS p. 6). De vader van Zainab vertrok en kwam niet meer terug (zie CGVS p. 7). U bleef bijna een 24 uur onbeweeglijk, waarna u opnieuw de drank kreeg toegediend. Dit keer viel u echter in slaap en wanneer een onbekende oude man u wakker maakte en u vroeg hem te volgen, kon u plots wel bewegen (zie CGVS p. 7). U hebt hier geen enkele verklaring voor (zie CGVS p. 10). De man liep voor u uit en u probeerde hem in te halen, maar dit lukte niet, wat u evenmin kan verklaren (zie CGVS p. 11). Na enkele uren wees hij u aan in welke richting u moest verder lopen en voor u het wist was hij verdwenen (zie CGVS p. 7). U verklaart niet wie de man was of waarom hij u hielp. De lacunes en vaagheden hierboven beschreven, komen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet ten goede. Eveneens is onduidelijk waarom u eigenlijk in de eerste plaats werd vastgehouden door de vriend van

de vader van Zainab. U vermoedde aanvankelijk dat u voor een ritueel offer gebruikt zou worden, maar omdat u in een koffer gekleurde draden zag, dacht u daarna aan een bom, hoewel u eigenlijk niet echt kon zeggen wat er in de koffer zat (zie CGVS p. 10). U stelt dat u niet kon bewegen of praten, en dat de mannen in hun eigen taal spraken (zie CGVS p. 6). U hebt dus geen idee wat zij bespraken. Wel hoorde u af en toe de woorden Ota Winners vallen (zie CGVS p. 7). U denkt dat dit een kerk is in de staat Ota, maar verder weet u niet wat ze in verband met die kerk bespraken. Toch dachten uw oom en uzelf dat u als zelfmoordterrorist zou gebruikt worden (zie CGVS p. 11). Hoe dat dan in zijn werk zou gaan blijft geheel onduidelijk. Gevraagd waarom jullie dit dachten stelt u enkel dat u al van zelfmoordaanslagen gehoord heeft (zie CGVS p. 11). Echter, de concrete feiten die u vermeldt laten niet toe conclusies te trekken over de intenties van de mannen die u enige tijd vastgehouden zouden hebben. Uw idee dat het over een bom en bijgevolg over een zelfmoordaanslag zou gaan, is volledig gebaseerd op veronderstellingen.

Het enige concrete dat uit uw verklaringen kan worden afgeleid is dat u iets te drinken aangeboden kreeg, waarna u niet meer kon bewegen of spreken en dat de mannen de deur sloten wanneer ze weggingen. Uiteindelijk kwam er echter nog een derde man die u de weg naar huis wees. (zie CGVS p. 7). U stelt dat u ontvoerd werd en dat u bang bent dat de mensen achter u aan zullen komen omdat ze niet precies weten wat u gezien hebt. (zie CGVS p. 12) Echter, het is geheel onduidelijk wat u gezien hebt. Dat hetgeen u gezien hebt een reden zou zijn om achter u aan te gaan is, eens te meer, een veronderstelling.

Wel valt op dat u, in samenspraak met uw oom, besloot om de politie niet in te lichten over het gebeurde (zie CGVS p. 7). Het feit dat u dit zonder meer nalaat tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan. Men mag verwachten dat iemand die internationale bescherming vraagt, eerst in eigen land de mogelijkheden tot bescherming uitput, vooraleer zijn land van herkomst te verlaten. Als verklaring stelt u dat u bang was als zondebok te zullen dienen, omdat de politie u ervan zou kunnen verdenken dat u inderdaad een aanslag wilde plegen. Er vinden immers veel zelfmoordaanslagen plaats en er kon nog niemand gearresteerd worden. (zie CGVS p. 11) Echter, zoals reeds opgemerkt u weet helemaal niet met zekerheid of het wel om een zelfmoordaanslag gaat (zie CGVS p. 6,7,10). Er is dus geen werkelijke reden waarom u de politie niet had kunnen inlichten over uw vermeende ontvoering.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Ter staving van uw asielrelaas geeft u een attest van het Rode Kruis af waarop staat dat u verklaarde uw GSM te hebben verloren en legt u verder nog documenten ter ondersteuning van uw schoolloopbaan, een competentiecertificaat voor de functie van mechanicus (koelkasten en airconditioners), certificaten in verband met de registratie van uw zaak en certificaten van aandelen die u hebt bij verschillende banken en verzekeringsinstellingen neer. Geen van deze documenten is relevant wat betreft de hierboven bestreden asielgronden.

Naderhand zend u een geboorteregistratie toe, ter ondersteuning van uw identiteit.

Dit documenten bevat echter geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Bijgevolg vormt het document geen bewijs van uw identiteit, maar hoogstens een aanwijzing hiervoor. Voor de andere documenten die u nazendt, met name nog meer certificaten van aandelen en documenten ter ondersteuning van uw schoolloopbaan, sollicitatie en tewerkstelling, geldt eveneens dat ze niet relevant zijn wat betreft de hierboven bestreden asielgronden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

2.1.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.1.2. Vooreerst wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.1.3. Aangaande het statuut van vluchteling betoogt verzoeker het volgende:

“Verzoeker roept een schending in van de materiële motiveringsplicht. Deze houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen genomen worden (R.v.St. Decruynaere nr.100.94 0, 2 0 november 2 001). De afdeling wetgeving van de Raad van State oordeelde dat er een niet geschreven grondrecht bestaat dat inhoudt dat elke administratieve rechtshandeling moet gedragen worden door motieven die rechtens en feitelijk aanvaardbaar zijn, met andere woorden door deugdelijke motieven. Volgens artikel 1 A 2) van het Verdrag van Genève is vluchteling hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil inroepen. Verzoeker wenst volgende toelichtingen te verschaffen: Verzoeker bevestigt dat hij zijn thuisland heeft verlaten omdat hij vervolging vreest door de vrienden van de ouders van- zijn vriendin Z.A. {...}. Hij bevestigt dat' hij twee dagen werd vastgehouden door een vriend van de vader van Z.A. {...}; hij vreest dat de mensen die daarbij betrokken waren hem naar het leven staan. Verzoeker wenst de volgende verduidelijkingen aan te brengen aangaande het feit dat het CGVS van oordeel is dat verzoeker te weinig informatie kan geven betreffende de personen en de plaatsen die de basis vormen van zijn asielaanvraag. Hij ligt (sic) toe dat hij de naam van de ouders van zijn vriendin niet kende omdat hij hen slechts de dag dat zijn problemen ontstonden, zou ontmoeten. Met betrekking tot de' naam van het dorpje waar de ouders van zijn vriendin woonden, stelt verzoeker dat hij, zoals hij heeft meegedeeld op het CGVS, zijn vriendin gewoon volgde en de naam niet kende van het dorpje. Hij kon zich op het moment dat zij naar de ouders gingen van zijn vriendin, niet voorstellen welke problemen hij zou ontmoeten. Om die reden heeft hij er geen bijzondere aandacht aan geschonken. Verzoeker bevestigt dat hij -gedrogeerd werd door de drank die hij had aangeboden gekregen (tijdens zijn verblijf bij de vriend van de vader van Z.A. {...}) , waardoor hij niet meer kon bewegen. Verzoeker bevestigt dat een oude, onbekende man hem wakker had gemaakt en hem had helpen ontsnappen. Het CGVS stelt dat het relaas van verzoeker te vaag is, waardoor hij niet wordt geloofd. Verzoeker deelt mee dat hij niet veel details kan geven daar hij gedrogeerd werd. Aangaande het feit dat hij geen nationale bescherming heeft gezocht, licht verzoeker toe dat hij ernstig met zijn oom heeft overwogen om al dan niet klacht te gaan indienen. Er waren echter niet veel bewijzen voorhanden, en men vreesde dat de autoriteiten verzoeker ervan zouden verdenken zelfmoordaanslagen te willen plegen. ' Teneinde het leven van verzoeker veilig te stellen, besloot men dat het best was voor verzoeker om het land te verlaten. Hij stelt ook geen vertrouwen te hebben in de nationale instellingen. Op basis van loutere vermoedens zou hij opgesloten kunnen worden. Hij stelt dat men geen eerlijke rechtspleging kent in zijn thuisland. Het relaas van verzoeker werd niet correct geïnterpreteerd. Het middel is gegrond.”

2.1.4. Waar verzoekende partij in haar betoog een summier samenvatting geeft van het door haar voorgehouden asielaanvraag wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard

is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 4 januari 2006, nr. 153.278; RvS 10 maart 2006, nr. 156.221). Het komt aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waartoe zij, zoals verder blijkt, in gebreke blijft.

2.1.5. Waar verzoeker stelt dat hij de naam van de ouders van zijn vriendin niet kende omdat hij hen slechts de dag dat zijn problemen ontstonden zou ontmoeten en dat hij niet wist welke problemen hij die dag zou krijgen en daarom ook geen bijzondere aandacht heeft geschonken aan de naam van het dorpje, wijst de Raad erop dat verzoeker met dit betoog geenszins de lacunes in zijn relaas kan verklaren. Ongeacht of hij die dag problemen zou ondervinden, kan er immers verwacht worden van een persoon die zijn toekomstige schoonouders bezoekt, dat hij minstens hun voornamen en de naam van hun woonplaats kent. Daarnaast kan de bewering dat hij weinig details kan geven omdat hij gedrogeerd werd, geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker eveneens vage verklaringen heeft afgelegd over feiten die daarvóór en daarna hebben plaatsgevonden, waardoor zijn algehele geloofwaardigheid wordt ondermijnd.

2.1.6. De Raad wijst er voorts op dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil invoeren enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten.

Waar verzoeker stelt dat hij na ernstige overwegingen met zijn oom heeft besloten om geen klacht in te dienen bij de politie uit vrees om beschuldigd te worden als terrorist en stelt dat hij geen vertrouwen heeft in de nationale instellingen, wijst de Raad erop dat dit loutere beweringen en vermoedens betreffen die op geen enkele concrete wijze onderbouwd worden. De Raad stelt vast dat verzoeker geen plausibele verklaring geeft voor het feit dat hij geen enkele poging ondernomen heeft om nationale bescherming te krijgen, vooraleer een beroep te doen op internationale bescherming. Tevens zijn er in casu geen concrete indicaties voorhanden dat verzoeker geen beroep zou kunnen doen op de nationale instellingen.

Verzoeker slaagt er met zijn betoog niet in om de pertinente motivering inzake de weigering van de asielstatus te weerleggen, zodat deze gehandhaafd blijft.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.2. In een tweede middel blijkt uit lezing van het middel dat verzoeker opnieuw de schending beoogt op te werpen van de materiële motiveringsplicht.

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus betoogt verzoeker het volgende:

“Art. 48/4. § 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend ' aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uit sluitingsgronden zoals bepaald in artikel 5 5/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie ; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst ; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.»*

Verzoeker is van oordeel dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van voormeld artikel 48/4 §2, b. .

Hij verwijst naar de feiten. Het middel is gegrond.”

2.2.1. De Raad wijst verzoeker er op dat, zoals reeds werd vastgesteld, zijn asielrelaas ongeloofwaardig is. De Raad stelt vast dat, voor wat betreft de subsidiaire bescherming, verzoekende partij geen andere elementen aanhaalt dan deze die reeds werden beoordeeld in het kader van haar asielaanvraag en onwaarschijnlijk werden bevonden, zodat zij evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de bepalingen met betrekking tot de subsidiaire bescherming aannemelijk maakt.

Het tweede middel kan niet worden aangenomen.

2.3. De Raad is van oordeel dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER